

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 14 februari 2001

Nr 106—118

INNEHÅLL

Nr		Sidan
106	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av bilaga V och tillägg 3 till konventionen för skydd av den marina miljön i Nordostatlantén	265
107	Republikens presidents förordning om ändring av förordningen om ikraftträdande av konventionen om arbetsmarknadsstatistik	267
108	Statsrådets förordning om ikraftträdande av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringsgar	268
108	Statsrådets förordning om ikraftträdande av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringsgar (Översättning till samiska)	269
109	Statsrådets förordning om ändring av 51 § förordningen om registrering av fordon	270
110	Statsrådets förordning om ändring av 9 § körkortsförordningen	272
111	Statsrådets förordning om Havsforskningsinstitutet	273
112	Statsrådets förordning om ändring av 1 och 2 § förordningen om utkomststöd	276
113	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets beslut om tagande ur bruk av PCB och PCB-utrustning samt behandling av PCB-avfall	277
114	Statsrådets förordning om den högsta räntan för ägarbostadsaravalån som beviljats åren 1991—1995	278
115	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om räntestöd för anskaffande av ägarbostad	279
116	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter för prestationer som Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel tillhandahåller	280
117	Kommunikationsministeriets förordning om ändring av trafikministeriets beslut om sammankoppling av teleföretags telenät och teletjänster	282
118	Försvarsministeriets förordning om behörighetsvillkoren och anställningsvillkoren för den fredsbevarande personalen	284

Nr 106

Republikens presidents förordning

om ikraftträdande av bilaga V och tillägg 3 till konventionen för skydd av den marina miljön i Nordostatlantén

Given i Helsingfors den 9 februari 2001

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

De i Sintra den 23 juli 1998 tillkomna bilaga V och tillägg 3 till konventionen för skydd av den marina miljön i Nordostatlantén (FördrS 51/1998), vilka godkänts av republikens president den 22 januari 1999 och

i fråga om vilka godkännandeinstrumentet har deponerats hos Republiken Frankrikes regering den 4 februari 1999, är i kraft internationellt för Finlands del från den 30 augusti 2000 så som därom har överenskommit.

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 10/2001)

2 §
Bestämmelserna i bilagan och tillägget till
konventionen är i kraft som förordning.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 14
februari 2001.

Helsingfors den 9 februari 2001

Republikens President
TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 107

Republikens presidents förordning
om ändring av förordningen om ikraftträdande av konventionen om arbetsmarknads-
statistik

Given i Helsingfors den 9 februari 2001

I enlighet med riksdagens presidents beslut, fattat på föredragning av arbetsministern, *upphävs* i förordningen den 22 april 1988 om ikraftträdande av konventionen om arbetsmarknadsstatistik (344/1988) 2 § och *ändras* 1 § som följer:

1 §

Den av Internationella arbetskonferensen den 25 juni 1985 antagna konventionen om arbetsmarknadsstatistik, som har godkänts av riksdagen den 4 november 1986 och som republikens president har ratificerat den 27 mars 1987, vilken ratifikation den 27 april

1987 har registrerats av Internationella arbetsbyråns generaldirektör, träder för Finlands del i kraft den 27 april 1988 så som därom överenskommits.

Denna förordning träder i kraft den 14 februari 2001.

Helsingfors den 9 februari 2001

Republikens President
TARJA HALONEN

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 108

Statsrådets förordning

om ikraftträdande av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar

Given i Helsingfors den 8 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 69 § 1 mom. lagen den 21 januari 2000 om finansiering av renhushållning och naturnäringar (45/2000):

1 §
Lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar träder i kraft den 14 februari 2001 till den del bestämmelserna i den inte trädde i kraft genom statsrådets förordning av den 10 augusti 2000 om

ikraftträdande av lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar (768/2000).

2 §
Denna förordning träder i kraft den 14 februari 2001.

Helsingfors den 8 februari 2001

Minister *Sinikka Mönkäre*

Regeringssekreterare Outi Kostama

Nr 108

Stáhtaráđi ásahus**Boazodoalu ja luondduealáhusaid ruhtadanlága fábmuiboahtimis**

Addojuvvon Helssegis guovvamánu 8. beaivve 2001

Stáhtaráđi eana- ja meahccedoalloministeriija áššemeannudeami vuodul dahkkojuvvon mearrádusa mielde, mearreduvvo 21. beaivve oddajagimánus 2000 addojuvvon boazodoallo ja luondduealáhusaid ruhtadanlága (45/2000) 69 § 1 momeantta mielde:

1 §

Boazodoalu ja luondduealáhusaid ruhtadanláha boahdá fápmui guovvamánu 14. beaivve dakko bokte go lága mearrádusat eai leat boahdán fápmui borgemánu 10. beaivve 2000 ruhtaldanlága fápmui boahtimis addojuvvon stáhtaráđi ásahusain (768/2000).

Helssegis guovvamánu 8 beaivve 2001

2 §

Dát ásahus boahdá fápmui guovvamánu 14 beaivve 2001.

Ministtar *Sinikka Mönkäre*

Hálddahuščálli Outi Kostama

Nr 109

Statsrådets förordning**om ändring av 51 § förordningen om registrering av fordon**

Given i Helsingfors den 8 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* 51 § förordningen den 18 december 1995 om registrering av fordon (1598/1995), sådan den lyder delvis ändrad i förordning 764/2000, som följer:

51 §

Fordon som har registrerats i länder som anslutit sig till Genève- och Wien-konventionerna

1. En fysisk person som är fast bosatt i en sådan annan stat än Finland som har anslutit sig till den i Genève år 1949 ingångna konventionen rörande vägtrafik (FördrS 11/59) eller till den i Wien år 1968 ingångna konventionen om vägtrafik (FördrS 30/86), får tillfälligt i Finland använda ett för sitt eget behov infört motordrivet fordon av kategori M₁, N₁, O₁, O₂ eller L eller kategori som kan jämföras med dessa och som är registrerat i den fördragsslutande staten. Denna tid gäller högst ett år räknat från ankomstdagen eller, om tullmyndighet med stöd av 32 § bilskattelagen eller Europeiska gemenskapernas tulllagstiftning har beviljat skatte- eller tullfrihet för fordonet för en viss tid, till utgången av denna tid, om inte annat följer av 56 §.

2. En sammanslutning eller enskild person vars hemort är i en stat som anges i 1 mom. får på motsvarande sätt använda fordon som införts för nämnda sammanslutnings eller enskilda persons behov och som är av kategori M₂, M₃, N, O₃, O₄ eller kategori som

kan jämföras med dessa och som förs av en person som är fast bosatt i en stat som anges i samma moment.

3. Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. får en person som är fast bosatt i Finland här framföra ett i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet registrerat fordon av kategori N₂ eller N₃ jämte till fordonet kopplad släpvagn i syften som anknyter till godstransport under högst sju dagar. Framförandet får efter ankomsten till Finland omfatta endast framförande av fordonet till destinationsorten och det därpå följande framförandet av fordonet ut ur Finland. Fordonets förare skall genom anteckningar i fraktsedeln eller i något annat transportdokument kunna påvisa att det är fråga om sådant framförande som avses i detta moment.

4. Tullverket kan ge tillstånd att anlita en i Finland fast bosatt person som chaufför för ett fordon registrerat i en konventionsstat som avses i 1 mom. och importerat enbart i försöks- eller undersökningssyfte. Tillståndet kan beviljas fordonstillverkaren eller dess representant, en sådan tillverkare av fordonsutrustning som bedriver utvecklingsarbete på uppdrag av fordonstillverkaren eller en sammanslutning som bedriver testning av fordon eller fordonsutrustning på uppdrag av fordonstillverkaren eller tillverkaren av fordons-

utrustning. Tillståndet gäller högst ett år åt gången. En i Finland fast bosatt person får framföra varje enskilt fordon under högst sex månader. Tullverket kan till tillståndet foga begränsningar i fråga om användningsområdet och fastlägga också andra villkor för att säkerställa att fordonet används för det ändamål som föreskrivs i detta moment. Tillståndsinnehavaren ansvarar för att fordonet har en sådan konstruktion och är i ett sådant skick att det är trafiksäkert. Tullverket antecknar på en kopia av tillståndet, som skall medfölja fordonet, uppgifter för identifikation av fordonet och datum då fordonet inkommit i eller utförts ur landet. Tillståndsinnehavaren antecknar på nämnd kopia personen eller personer som kör fordonet. Tillståndet skall återkallas, om de villkor eller begränsningar som föreskrivs i denna förordning eller i tillståndet inte iakttas.

5. Förutsättningarna för att ett fordon som avses i 1—4 mom. skall få användas är att

a) fordonet är försett med registreringsstatens registreringsskyltar och nationalitetsbeteckning,

b) fordonets eller fordonskombinationens huvudmått och massa inte överskrider de värden som är tillåtna i Finland,

c) för fordonet har tecknats en trafikförsäkring som gäller i Finland,

d) fordonets förare har med sig ett registerutdrag givet i registreringslandet och ett intyg över sin rätt att inneha fordonet, om det inte är registrerat i en medföljande persons namn, och

e) om en släpvagn har tagits i bruk i en stat där släpvagnar inte registreras, släpvagnen i stället för registreringsskylt har en nummerbeteckning given av ägaren eller en myndighet eller dragbilens registreringsskylt fästs bak på släpvagnen. I stället för registerutdrag skall dragbilens förare ha ett intyg från ägaren eller en myndighet över de massor som tillåts för släpvagnen och ett intyg över en besiktning eller en motsvarande teknisk inspektion som har förrättats högst ett år tidigare.

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2001.

Helsingfors den 8 februari 2001

Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

Biträdande avdelningschef Reino Lampinen

Nr 110

**Statsrådets förordning
om ändring av 9 § körkortsförordningen**

Given i Helsingfors den 8 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning av kommunikationsministeriet, *fogas* till 9 § körkortsförordningen den 7 september 1990 (845/1990), sådant detta lagrum lyder i förordningarna 2/1996, 1243/1997 och 1168/1999, ett nytt 3 mom., som följer:

— — — — —
 Utan hinder av kraven gällande hörsel som nämns i 2 mom. 3 punkten, får förare av fordon i kategori C1 och C under körningen använda hörselskydd för att minska skadeverkningarna av det buller som uppstår på grund av att ett arbetsredskap kopplats till fordonet, om förarens personliga bullerexponering sannolikt överskrider de gränsvärden som anges i 5 § 1 mom. statsrådets beslut om skydd av arbetstagare mot risker och men vid exponering för buller under arbete

(1404/1993). Beträffande valet och användningen av hörselskydd tillämpas vad som föreskrivs i nämnda beslut samt i statsrådets beslut om val och användning av personlig skyddsutrustning i arbetet (1407/1993). Ytterligare skall hörselskydden uppfylla de grundläggande krav som avses i 5 § statsrådets beslut om personlig skyddsutrustning (1406/1993).

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2001

Helsingfors den 8 februari 2001

Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

Äldre regeringssekreterare Eija Maunu

Nr 111

Statsrådets förordning om Havsforskningsinstitutet

Given i Helsingfors den 8 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av 6 § lagen den 31 december 1987 om havsforskningsinstitutet (1259/1987):

Havsforskningsinstitutets uppgifter

1 §

För fullgörande av sina uppgifter enligt 1 § lagen om havsforskningsinstitutet (1259/1987) skall Havsforskningsinstitutet

- 1) på eget initiativ och på uppdrag utföra och främja forsknings- och utvecklingsarbete inom sitt verksamhetsområde,
- 2) sköta den observations- och informationsverksamhet inom verksamhetsområdet som är nödvändig med tanke på tillämpningar,
- 3) delta i nationellt och internationellt samarbete inom institutets verksamhetsområde, samt
- 4) utföra andra uppgifter som ålagts institutet.

Havsforskningsinstitutets direktion, verksamhetsenheter och personal

2 §

Havsforskningsinstitutets verksamhet leds och övervakas av en direktion.

Kommunikationsministeriet tillsätter för tre år i sänder en direktion, som har högst sju medlemmar. En av medlemmarna är institutets överdirektör och en skall representera institutets personal. Kommunikationsministe-

riet utser en av medlemmarna till ordförande och en till vice ordförande samt fastställer direktionsmedlemmarnas arvoden.

3 §

Direktionen har till uppgift att

- 1) besluta om institutets strategi inklusive personalstrategi, målen för institutets verksamhet, förslaget till budget för institutet och om institutets verksamhets- och ekonomiplan samt att godkänna bokslutet och den verksamhetsberättelse som hör till det,
- 2) följa att strategin förverkligas och att målen nås samt följa med institutets ekonomi med beaktande av de mål som överenskomits med kommunikationsministeriet,
- 3) handlägga utlåtanden eller framställningar till ett ministerium eller någon annan myndighet över principiellt viktiga och vittsyftande frågor,
- 4) avgöra de utnämningsärenden som nämns i 11 § 2 mom., avge utlåtande om besättande av överdirektörstjänsten och besluta om den ordning i vilken enhetscheferna skall vikariera överdirektören när denne har förhinder, samt
- 5) handlägga andra ärenden som är viktiga för Havsforskningsinstitutet och som direktionen på framställning av överdirektören tar upp till behandling.

4 §

Vid Havsforskningsinstitutet finns forsknings- och andra sådana verksamhetsenheter som verksamheten förutsätter och som föreskrivs i arbetsordningen.

5 §

Chef för Havsforskningsinstitutet är en överdirektör. Vid institutet finns dessutom enhetschefer och forskningsprofessorer samt annan personal i tjänste- och arbetsförhållande.

Överdirektören och cheferna för forskningsenheterna har professors titel.

Handläggningen och avgörandet av ärenden

6 §

Ärenden som ankommer på Havsforskningsinstitutet avgörs av direktionen eller överdirektören eller av någon annan tjänsteman som enligt arbetsordningen eller ekonomistadgan har sådan befogenhet.

Ärenden som handläggs av direktionen avgörs på föredragning.

Om föredragning av andra ärenden och om handläggningsordningen bestäms i arbetsordningen.

7 §

Direktionen är beslutför när förutom mötesordföranden minst tre andra medlemmar är närvarande vid mötet.

Uppstår inom direktionen olika meningar om ett ärende, avgörs det med enkel majoritet. Faller rösterna lika, fattas beslutet enligt den åsikt som mötesordföranden stöder.

Direktionen utfärdar närmare bestämmelser om hur direktionen skall sammankallas och hur ärendena skall handläggas inom direktionen.

8 §

Överdirektören avgör andra ärenden än de som enligt 3 § skall avgöras av direktionen, om de inte i arbetsordningen eller i ekonomistadgan eller särskilt har överförts på någon annan tjänsteman.

Överdirektören kan i enskilda fall avgöra ett ärende som annars skulle avgöras av någon tjänsteman som lyder under honom.

Personalens uppgifter samt behörighetsvillkor för tjänsterna

9 §

Överdirektören leder Havsforskningsinstitutets verksamhet och svarar för att de uppgifter som ankommer på institutet sköts på ett effektivt och resultatgivande sätt.

Enhetscheferna och forskningsprofessorerna svarar för att målen för de enheter som de leder uppnås på ett effektivt och resultatgivande sätt.

Närmare bestämmelser om personalens uppgifter utfärdas i arbetsordningen.

10 §

Behörighetsvillkor för tjänsterna vid Havsforskningsinstitutet är för tjänsten lämplig utbildning och sådan skicklighet och förmåga som krävs för att tjänsten skall kunna skötas med framgång.

Av överdirektören och enhetscheferna fordras sådan i praktiken visad ledarförmåga som uppgifterna kräver samt av överdirektören dessutom erfarenhet av ledarskap.

Dessutom fordras

1) av överdirektören och cheferna för forskningsenheterna doktorsexamen eller lärdomsprov som berättigar till doktorsgraden på institutets verksamhetsområde samt god vetenskaplig och praktisk förtrogenhet med det egna verksamhetsområdet och sådan förtrogenhet med administrativa uppgifter som tjänsten förutsätter,

2) av andra enhetschefer högre högskoleexamen samt god förtrogenhet med det egna verksamhetsområdet och sådan förtrogenhet med administrativa uppgifter som tjänsten förutsätter, och

3) av forskningsprofessorerna doktorsexamen eller lärdomsprov som berättigar till doktorsgraden och förtjänstfull verksamhet i forsknings- och utvecklingsuppgifter inom det egna verksamhetsområdet.

Utnämning och anställning av personal samt tjänstledighet

11 §

Överdirektören utnämns av statsrådet.

Enhetscheferna och forskningsprofessorerna utnämns av institutets direktion.

Övrig personal anställs eller utnämns av överdirektören om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

12 §

Kommunikationsministeriet beviljar överdirektören tjänstledighet.

Havsforskningsinstitutet beviljar övriga tjänstemän tjänstledighet i enlighet med vad som bestäms i arbetsordningen. Tjänstledighet som varar över ett år och som tjänstemannen inte har rätt till med stöd av lag eller tjänstekollektivavtal, beviljas dock enhetscheferna och forskningsprofessorerna av direktionen.

Om skötseln av en tjänst under tjänstledighet eller om tillfällig skötsel av en vakant tjänst beslutar den som beviljar tjänstledigheten.

Arbetsordning och ekonomistadga

13 §

Närmare bestämmelser om Havsforskningsinstitutets organisation, enheternas och per-

Helsingfors den 8 februari 2001

Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

sonalens uppgifter och befogenhet samt om handläggningen av ärenden utfärdas i arbetsordningen och ekonomistadgan, vilka fastställs av överdirektören.

Ikraftträdelse- och övergångbestämmelser

14 §

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 27 maj 1994 om havsforskningsinstitutet (412/1994) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

15 §

Den arbetsordning som utfärdats med stöd av den upphävda förordningen, gäller tills den arbetsordning som utfärdas med stöd av denna förordning träder i kraft.

Havsforskningsinstitutets nuvarande direktion verkar som direktion enligt denna förordning till utgången av sin mandatperiod.

Regeringssekreterare Jaana Heikkinen

Nr 112

Statsrådets förordning
om ändring av 1 och 2 § förordningen om utkomststöd

Given i Helsingfors den 8 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* i förordningen av den 30 januari 1998 om utkomststöd (66/1998) 2 § och *fogas* till 1 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., som följer:

1 §

Utgifter som täcks med tilläggsdel

— — — — —
 Som en persons eller familjs särskilda behov eller förhållande kan beaktas till exempel erhållande av utkomststöd under en längre tid, en långvarig eller svår sjukdom samt särskilda behov i anslutning till barnens fritidsintressen.
 — — — — —

2 §

Justering av grunddel

De belopp som nämns i 9 § lagen om utkomststöd justeras enligt lagen om bindande av de i folkpensionslagen stadgade pensionerna och understöden vid levnadskostnaderna (348/1956).

—————
 Denna förordning träder i kraft den 1 april 2001.

Helsingfors den 8 februari 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Anne Palonen

Nr 113

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets beslut om tagande ur bruk av PCB och PCB-utrustning samt behandling av PCB-avfall**

Given i Helsingfors den 8 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *ändras* i statsrådets beslut av den 24 september 1998 om tagande ur bruk av PCB och PCB-utrustning samt behandling av PCB-avfall (711/1998) 6 § 3 mom., samt *fogas* till beslutet en ny 7 a § som följer:

6 §

Behandlingen av PCB-avfall

Om ansökan om miljötillstånd för behandling av PCB-avfall och om behandlingen av tillståndsärendet bestäms i miljöskyddslagen (86/2000) och miljöskyddsförordningen (169/2000).

och prEN 12766-2 samt senare uppdaterade versioner av dessa skall användas som referensmetod för mätning av PCB i oljeprodukter och oljeavfall. På motsvarande sätt skall den europeiska standarden IEC 61619 och senare uppdaterade versioner av denna användas för mätning av PCB i isolervätskor.

7 §

Referensmetoder för mätning av PCB

De europeiska standarderna EN 12766-1

Helsingfors den 8 februari 2001

Denna förordning träder i kraft den 24 februari 2001.

Miljöminister *Satu Hassi*

Konsultativ tjänsteman Klaus Pfister

Nr 114

Statsrådets förordning**om den högsta räntan för ägarbostadsaravalån som beviljats åren 1991—1995**

Given i Helsingfors den 8 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av 10 § 2 mom. och 45 § 3 mom. aravalagen av den 17 december 1993 (1189/1993):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på räntor på ägarbostadsaravalån som beviljats åren 1991—1993 i enlighet med lagen om bostadsproduktion (247/1966) samt åren 1994 och 1995 i enlighet med aravalagen (1189/1993). Om dessa räntor föreskrivs i följande bestämmelser:

1) 28 b § förordningen om ändring av förordningen om bostadsproduktion (1188/1990) i fråga om lån beviljade 1991 och 1992,

2) 28 b § förordningen om ändring av förordningen om bostadsproduktion (1484/1992) i fråga om lån beviljade 1993, och

3) 26 § aravaförordningen (1587/1993) i fråga om lån beviljade 1994 och 1995.

2 §

Högsta ränta

Den årliga ränta som uppbärs får dock inte överstiga ett belopp som motsvarar medelvärdet av den 12 månaders euriborränta som fastställs den sista bankdagen i maj, juni och juli före annuitetsperioden. Medelvärdet av euriborräntan avrundas till närmaste hundra-delsprocentenhet och ökas med en halv procentenhet.

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 8 februari 2001

Minister *Suvi-Anne Siimes*Överinspektör *Jorma Pietiläinen*

Nr 115

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om räntestöd för anskaffande av ägarbostad**

Given i Helsingfors den 8 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *ändras* i förordningen den 17 september 1982 om räntestödslån för anskaffande av ägarbostad (672/1982) 4 § 1 mom. samt *fogas* till förordningen en ny 1 a § som följer:

1 a §

Räntestödslånets maximibelopp

Beroende på i vilken kommun bostaden är belägen kan som räntestödslån godkännas högst en så stor del av reciprocitetslånet som följer:

Kommun där bostaden är belägen	Lånets maximibelopp mk
1. Helsingfors	430 000
2. Esbo, Vanda och Grankulla	380 000
3. Kervo, Träskända, Nurmijärvi, Kyrkslätt, Tusby, Sibbo, Vichtis, Åbo, Tammerfors, Jyväskylä, Kuopio och Uleåborg	300 000
4. Övriga kommuner	280 000

Helsingfors den 8 februari 2001

Minister *Suvi-Anne Siimes*

4 §

Övervakning

Statskontoret skall tillställa kommunerna uppgifter om beviljade räntestöd. En kommunal myndighet skall kontrollera att användningen av lånemedlen överensstämmer med lag.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut om förutsättningarna för räntestödslån för anskaffande av ägarbostad (1100/1988), dock så att bestämmelserna i beslutets 1 § och 4 § fortsättningsvis tillämpas på räntestödslån som har lyfts eller kommer att lyftas på basis av ett bostadssparavtal som ingåtts före 1993.

Överinspektör Jorma Pietiläinen

Nr 116

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om avgifter för prestationer som Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel
tillhandahåller**

Given i Helsingfors den 7 februari 2001

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådant detta lagrum lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning innehåller bestämmelser om avgiftsbelagda prestationer som Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel tillhandahåller och om grunderna för avgifterna för dem.

2 §

*Prestationer som prissätts enligt företags-
ekonomiska grunder*

Avgiftsbelagda prestationer som Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel prissätter enligt företagsekonomiska grunder är

- 1) försäljning av vacciner och serum,
- 2) beställda undersökningar,
- 3) sakkunnigtjänster och andra tjänster som utförs på beställning,
- 4) andra utbildnings-, konsult- och informationstjänster än sådana som anknyter till myndighetsövervakningen,
- 5) publikationer,
- 6) överlåtande av användningsrätt till forskningsmetoder och andra metoder som utvecklats vid anstalten,

- 7) användning av lokaliteter och apparatur,
- 8) fotokopior och andra kopior samt sändande av dessa samt

9) övriga på beställning utförda prestationer som är jämförbara med dem som nämns ovan.

Avgiftsfria prestationer är dock undersökningar och andra prestationer som i enlighet med lagstiftningen om djursjukdomar betalas med statsmedel eller som behövs för övervakning och klarläggande av läget i fråga om djursjukdomar i landet och av sjukdomar som överförs från djur till människor eller som är nödvändiga för att säkerställa livsmedelssäkerheten. Avgiftsfri är även undersökningen av prover som tas i anslutning till tillsynen över djurskyddet och som de tillsynsmyndigheter som avses i djurskyddslagstiftningen har sänt in.

Undersökningar, utredningar och utlåtan den som baserar sig på eller hänför sig till internationella avtal som är bindande för Finland eller till internationell praxis kan utföras gratis, om de grundar sig på reciprocitet.

Om avgifterna för prestationer som hör till det nationella programmet för övervakning av främmande ämnen bestäms särskilt.

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001. De avgifter som avses i förordningen uppbärs för sådana prestationer som har beställts efter det att förordningen har trätt i kraft.

Helsingfors den 7 februari 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets beslut av den 23 juni 1993 om avgifter för prestationer som anstalten för veterinärmedicin och livsmedel tillhandahåller (626/1993) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Regeringsråd *Kristiina Pajala*

Nr 117

Kommunikationsministeriets förordning**om ändring av trafikministeriets beslut om sammankoppling av teleföretags telenät och teletjänster**

Given i Helsingfors den 7 februari 2001

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut *ändras* i trafikministeriets beslut den 22 december 1997 om sammankoppling av teleföretags telenät och teletjänster (1393/1997) 10 §, 13 § 1 mom., 15 a § 1 mom., 17 § 3 mom. 21 och 22 §, 23 § 3 mom., av dem 15 a § 1 mom. sådant det lyder i trafikministeriets beslut 220/1999, samt

fogas till 24 § ett nytt 7 mom. som följer:

10 §

Tillgång till lokal-, fjärr-, mobil- och internationella teletjänster

Teleföretag med betydande marknadsinflytande skall till alla sina anslutningar på teleområdet erbjuda tillträde till alla lokal-, fjärr-, mobil- och internationella teletjänster som står till buds på teleområdet.

13 §

Sammankoppling av mobilteletjänster

Vad som bestäms i 10, 11 och 24 § och för lokal-, fjärr- och mobiltelekommunikationens del 21—23 § gäller inte sammankoppling av mobilteletjänster.

15 a §

Prissättning av utgående och inkommande trafik

Ett teleföretag med betydande marknads-

inflytande skall för ett teleföretag som anhåller om sammankoppling prissätta användning av sitt telenät till ett telenät eller en teletjänst som tillhandahålls av ett teleföretag som anhåller om sammankoppling (*utgående trafik*). Denna skyldighet omfattar dock inte kommunikation som förmedlas från ett lokaltelenät till ett sådant lokaltelenät eller en sådan lokalteletjänst inom samma teleområde som inte har valts med prefix eller genom förhandsval eller kommunikation som förmedlas från ett mobiltelenät till ett lokaltelenät eller en lokalteletjänst eller till ett annat mobiltelenät eller en tjänst inom det.

17 §

Uppbörd av teleavgifter

Ett teleföretag vars prestationer har använts kan själv uppbära alla sina teleavgifter. Det teleföretag som har ingått avtal om anslutning eller som har erbjudit lokalteletjänst skall i så fall på begäran ge detta teleföretag uppgifter

om de anslutningars abonnentnummer från vilka dessa prestationer har använts, samt namn och adress till den som är skyldig att betala avgifterna för anslutningen.

21 §

Val av teletjänst vid varje separat samtal

Teleföretag med betydande marknadsinflytande skall erbjuda användaren bestående möjlighet att i anslutningen för varje förbindelse separat välja vilken lokal-, fjärr- eller internationell teletjänst samt lokalteletjänst inom mobil telekommunikation han använder.

Om användaren har valt lokal-, fjärr- eller internationell teletjänst eller lokalteletjänst som används inom mobil telekommunikation, får teleföretaget inte styra telekommunikationen via en annan teletjänst, om inte teleföretagen sinsemellan har kommit överens om något annat. Kostnader som föranleds av en inbördes överenskommelse får inte höja den avgift som uppbärs av användaren för prestationen.

22 §

Förhandsval

Teleföretag med betydande marknadsinflytande skall på beställning av teleföretag som innehar specificerad fullmakt mot skäligenångsättning ordna ett val av lokal-, fjärr- och internationella teletjänster eller av lokalteletjänst som används inom mobil telekommunikation så att anrop som väljs utan prefix eller med riktnummer 00 styrs till den

Helsingfors den 7 februari 2001

Kommunikationsminister *Olli-Pekka Heinonen*

lokal-, fjärr- eller internationella teletjänst som användaren har uppgett.

23 §

Spärrning av val av prefix

Teleföretag med betydande marknadsinflytande som har ingått avtal om anslutning skall för användaren ordna spärrning av val av prefix inom lokal-, fjärr- eller internationell telekommunikation eller inom lokalteletjänst som används vid mobil telekommunikation i sin central och utan dröjsmål utföra begärda ändringar för spärrning av valen av prefix så snart teleföretaget mottagit användarens eller dennes ombuds begäran om styrning eller ändring av styrning. Åtgärderna skall vidtas jämlikt i förhållande till alla teleföretag som idkar lokal-, fjärr- och internationell televerksamhet eller lokalteleverksamhet inom mobil telekommunikation.

24 §

Val utan prefix samt resttrafik

Om användaren av lokalteletjänst inte väljer någon lokalteletjänst eller lokalteletjänst, som används inom mobil telekommunikation, prefix och användaren inte har avtalat om förhandsval, beslutar det teleföretag som har erbjudit anslutningen hur telekommunikationen skall styras.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001.

Konsultativ tjänsteman Mikael Nyberg

Nr 118

Försvarsministeriets förordning**om behörighetsvillkoren och anställningsvillkoren för den fredsbevarande personalen**

Given i Helsingfors den 8 februari 2001

I enlighet med försvarsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 9 och 17 § lagen den 29 juni 1984 om fredsbevarande verksamhet (514/1984), dessa lagrum sådana de lyder i lag 1465/1995:

1 §

Behörighetsvillkoren samt lönen och anställningsvillkoren för den fredsbevarande personal som avses i 7 § lagen om fredsbevarande verksamhet bestäms enligt vad som föreskrivs i denna förordning. Denna förordning gäller också dem som deltar i utbildning enligt 5 § 1 mom. lagen om fredsbevarande verksamhet.

2 §

De allmänna behörighetsvillkoren för den fredsbevarande personalen är

- 1) finskt medborgarskap,
- 2) god hälsa och god fysisk kondition,
- 3) väl fullgjord beväringstjänst eller frivillig militärtjänst för kvinnor,
- 4) klanderfria levnadsvanor,
- 5) tillräckliga språkkunskaper, och
- 6) lämplighet för uppgiften.

Av den som förordnas till en officersuppgift krävs sådan yrkeskunskap som uppgiften förutsätter samt minst reservofficersutbildning eller annan av huvudstaben fastställd utbildning.

Av den som förordnas till uppgiften som militärobservatör förutsätts tidigare tjänstgöring i fredsbevarande uppgifter, fullgjord militärobservatörskurs samt minst löjtnants militära grad. För den som avlagt officersexamen förutsätts dock inte tidigare tjänstgöring i fredsbevarande uppgifter.

Vid den fredsbevarande organisationen kan

av särskilda skäl anställas också personer som inte har fullgjort beväringstjänsten eller den frivilliga militärtjänsten för kvinnor, om personerna i fråga har sådan utbildning som uppgiften förutsätter och uppfyller de övriga behörighetsvillkoren enligt 1 mom.

Försvarsministeriet kan i enskilda fall göra undantag från de ovan avsedda behörighetsvillkoren.

Modellen för den förbindelse som avses i 6 § lagen om fredsbevarande verksamhet fastställs av huvudstaben.

3 §

I det avlöningssystem som baserar sig på uppgiftens svårighetsgrad är avlöningen för den fredsbevarande personalen följande:

Uppgiftens svårighetsklass	Avlöning
10	fastställs särskilt i varje enskilt fall
9 A	28 329 mk/mån
9 B	25 137 mk/mån
8 A	24 185 mk/mån
8 B	21 994 mk/mån
7 A	19 922 mk/mån
7 B	17 745 mk/mån
6	15 870 mk/mån
5	13 741 mk/mån
4 A	12 396 mk/mån
4 B	11 430 mk/mån
3	9 885 mk/mån
2	8 854 mk/mån
1	8 464 mk/mån

Uppgiftens svårighetsklass fastställs när tjänstgöringsförhållandet börjar av försvarsmaktens internationella center, för den i 21 § 2 mom. lagen om fredsbevarande verksamhet avsedda personalen dock av huvudstaben. Om uppgiften i den fredsbevarande styrkan förändras under den tid tjänstgöringsförhållandet varar fastställs svårighetsklassen av kommandören för den fredsbevarande styrkan, för den personal som avses i 21 § 2 mom. lagen om fredsbevarande verksamhet likväl av huvudstaben och för militärobservatörer som hör till reserven av chefen för försvarsmaktens internationella center. Försvarsministeriet fastställer lönen för uppgifterna i svårighetsklass 10 samt i andra specialuppgifter, i fråga om vilka republikens president eller försvarsministeriet är den myndighet som förordnar till uppgiften.

I enskilda fall kan den enligt svårighetsklass fastställda lönen justeras på grundval av en osedvanligt väl fullgjord personlig tjänstgöring. Det personliga tillägget betalas i markbelopp och det kan högst uppgå till skillnaden mellan lönen enligt klassificeringen och den därpå följande högre svårighetsklassen. Beslutet om utbetalning fattas av kommandören för den fredsbevarande styrkan. Beloppet av de personliga tillägg som beviljas av kommandören för den fredsbevarande styrkan får utgöra högst 0,5 % av löneutgifterna för truppen i fråga.

Den på svårighetsklass baserade lönen kan i enskilda fall justeras även i syfte att rekrytera personal för tjänstgöring i fredsbevarande uppgifter. Det personliga tillägget betalas i markbelopp. Beslutet om utbetalning av tillägget fattas av försvarsministeriet, om tillägget är större än skillnaden mellan lönen enligt svårighetsklassen i fråga och den därpå följande högre svårighetsklassen. I annat fall fattas beslutet om utbetalningen av den myndighet som förordnar till uppgiften.

4 §

Till den som deltar i utbildning betalas i ersättning för förlorad arbetsförtjänst ett dagtraktamente som motsvarar tre fjärdedelar av dagtraktamentet enligt tjänstekollektivavtalet angående ersättande av statstjänstemännens resekostnader. Detta gäller inte dem som avses i 21 § 2 mom. lagen om fredsbevarande

verksamhet och som får lön för ordinarie arbetstid och dagtraktamente enligt kollektivavtal.

På naturaförmåner för dem som deltar i utbildning tillämpas det som beträffande dessa förmåner gäller för värnpliktiga.

5 §

Till dem som tillhör den fredsbevarande personalen, med undantag av militärobservatörerna, utbetalas i dagtraktamente 165 mark per tjänstgöringsdygn.

Till en finländsk militärobservatör betalas i dagtraktamente 30 USD per tjänstgöringsdygn.

Dagtraktamentet kan höjas för viss tid, om tjänstgöringsförhållandena på grund av att en omfattande väpnad konflikt brutit ut eller av något annat motsvarande skäl är exceptionellt svåra.

6 §

Lön och dagtraktamente utbetalas för den tid tjänstgöringsförhållandet varar.

Till den som tillhör den fredsbevarande personalen betalas inte lön eller dagtraktamente för den tid han eller hon varit frånvarande från tjänstgöringen utan giltigt skäl eller varit anhållen eller häktad såsom misstänkt för brott, om personen i fråga ådöms straff för den gärning för vilken han eller hon har anhållits eller häktats.

Till den som hör till den fredsbevarande personalen betalas inte lön eller dagtraktamente för den tid han eller hon varit arbetsoförmögen på grund av sjukdom, om personen i fråga själv eller med någon annans bistånd uppsåtligen förorsakat sjukdomen, kroppsskadan eller hindret för tillfrisknande eller om personen av grov vårdslöshet väsentligen bidragit till att ha ådragit sig sjukdomen eller kroppsskadan eller till att tillfrisknandet förhindrats.

I enlighet med vad som bestäms i 28 § 2 mom. sjukförsäkringslagen övergår den rätt till dagtraktamente för tiden för ledighet vid sjukdom som enligt sjukförsäkringslagen tillkommer den som hör till den fredsbevarande personalen till staten, till den del beloppet av detta dagtraktamente inte överstiger beloppet av den lön som personen i fråga erhåller för samma tid.

7 §

De som tillhör den fredsbevarande personalen, fränsett militärobservatörerna, får fri militärinkvartering och förplägnad.

Om en person som hör till den fredsbevarande personalen på grund av tjänsteresa på ett tjänstgöringsområde eller av någon annan motsvarande orsak inte har kunnat erbjudas fri förplägnad, har personen i fråga rätt till ersättning för de extra utgifter som förplägnaden medfört enligt följande

1) om resan har varat minst sex, men högst åtta timmar, 15 euro,

2) för varje från resans början räknat dygn som i sin helhet eller av vilket mer än åtta timmar har använts för resan, 30 euro, samt

3) om resan har varat mer än ett resedygn och den tid som använts till resan överskrider det sista resedygnet med mer än två men inte mer än åtta timmar, för den överskjutande delen 15 euro.

För de extra utgifter som inkvarteringen medför betalas ersättning högst till beloppet av den hotellresättning som för landet i fråga betalas till statstjänstemän för tjänsteresor utomlands.

För en person som hör till den fredsbevarande personalen ordnas inte fri militärinkvartering eller förplägnad om personen i fråga under sådan tid när han eller hon är ledig från tjänstgöringen vistas utanför sin fredsbevarande organisations verksamhetsområde.

Förenta Nationerna bestämmer om de ersättningar som organisationen betalar till militärobservatörerna för inkvartering och förplägnad.

8 §

Den beklädnad som behövs i tjänsten och annan personlig utrustning samt vapen ställs till förfogande vederlagsfritt. När tjänstgöringsförhållandet upphör skall utrustning och vapen lämnas tillbaka. Huvudstaben meddelar närmare föreskrifter om hur materielen överläts, ersätts och löses in.

9 §

De som hör till den fredsbevarande personalen ges vederlagsfri hälsovård enligt lagen om hälsovården inom försvarsmakten (322/87). Kostnaderna för sådan nödvändig

hälsovård som ges någon annanstans än inom den fredsbevarande organisationen ersätts enligt företedda giltiga utgiftsverifikat. Utgifter för annan vård ersätts inte, om vården hade kunnat ordnas inom den fredsbevarande organisationen.

10 §

Arbetsgivaren tecknar gruppolycksfallsförsäkring för dem som hör till den fredsbevarande organisationen med tanke på dödsfall genom olyckshändelse och bestående men till följd av olyckshändelse.

11 §

För resan från hemorten till utbildningsorten när utbildningen inleds och tillbaka till hemorten efter avslutad utbildning betalas dagtraktamente samt ersättning för resekostnaderna på samma sätt som för statstjänstemännen.

För in- och utrikesresa i tjänsteuppgift under utbildningstiden betalas ersättning för resekostnaderna på samma sätt som för statstjänstemännen.

12 §

För resan från hemorten till den fredsbevarande organisationens samlingsplats när tjänstgöringen inleds och för resan till hemorten från den plats där utrustningen återlämnas när tjänstgöringen avslutas betalas ersättning för resekostnaderna på samma sätt som för statstjänstemännen.

13 §

Resor som de vilka hör till den fredsbevarande personalen, fränsett militärobservatörerna, företar till verksamhetsområdet när tjänstgöringen inleds och resorna från verksamhetsområdet till hemförlovningsplatsen i Finland när tjänstgöringen avslutas ordnas genom statens försorg och på statens bekostnad.

Om personen i fråga med samtycke av försvarsmaktens internationella center själv ordnar sin resa kan kostnaderna för resan ersättas högst till det belopp som researrangemanget enligt 1 mom. skulle ha medfört för staten.

Förenta Nationerna bestämmer om de

ersättningar som organisationen betalar till militärobservatörerna för resorna.

14 §

Om tjänstgöringsförhållandet upphör på grund av att personen i fråga inte uppfyller sina förpliktelser eller bryter mot dem eller annars befinns vara olämplig för tjänstgöringen kan han eller hon förordnas att ersätta de kostnader som hemförlovningsresan åsamkat staten.

15 §

För resor i tjänsteuppgifter utanför tjänstgöringsområdet betalas ersättning för resekostnaderna på samma sätt som för statstjänstemännens tjänsteresor. Ersättning för resekostnader enligt denna paragraf betalas inte om ersättning för resan i fråga betalas på andra grunder.

16 §

Sådana permissionsresor som under den tid tjänstgöringsförhållandet varar ordnas för dem som hör till den fredsbevarande personalen är vederlagsfria, om de utan betydande tilläggskostnader kan ordnas i samband med den fredsbevarande organisationens underhållstransporter.

17 §

Med tillstånd av försvarsmaktens interna-

tionella center kan av statens medel betalas ersättning för de nödvändiga rese- och in- kvarteringskostnader som föranleds av en sådan brådslande evakuering i exceptionella förhållanden som gäller den fredsbevarande personalens familjemedlemmar vilka vistas på tjänstgöringsområdet och som verkställs eller godkänns av försvarsministeriet.

18 §

Lön och dagtraktamente enligt 6 § betalas i efterskott den sista vardagen i varje månad. Om månadens sista vardag är en lördag betalas lönen föregående vardag.

När tjänstgöringsförhållandet upphört betalas lön och dagtraktamente senast före utgången av den kalendermånad som följer på den dag då anställningsförhållandet upphörde.

19 §

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001. De ändringar som gäller avlöningen tillämpas likväl från och med den 1 februari 2001.

Genom denna förordning upphävs försvarsministeriets beslut nr 45 av den 21 december 2001 om behörighetsvillkoren och anställningsvillkoren för den fredsbevarande personalen.

Helsingfors den 8 februari 2001

Försvarsminister *Jan-Erik Enestam*

Äldre regeringssekreterare Juha Sarkio

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 106—118, 3 ark

OY EDITA AB, HELSINGFORS 2001

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663